

Audio kázeň

AI Je to len niekoľko dní, ako som si opäť položil otázku: Ktorá informácia je dôležitejšia? Tá, ktorú poznajú milióny ľudí lebo bola zverejnená, alebo tá, ktorá je určená len niekoľkým, čiže tajomstvo? K úvahe ma inšpirovala vojna na Ukrajine, ktorú predchádzala a sprevádza informačná vojna.

Osobne však túto otázku riešim dávno. Veď pracujem v médiách, ktoré šíria informácie obrovskému množstvu ľudí. A snažím sa cez ne ponúkať aj Kristovo evanjelium.

KE: Ale keď prídem k Veľkej noci, k Ježišovmu vzkrieseniu, vždy ma vyruší, že on ho nezverejnil. Že sa zjavil len niekoľkým. Maximálny počet, ktorý Sväté Písmo pozná, je 500 bratov, ale to je len spomienka v prvom liste Korinťanom. Evanjeliá však píšu len o malých, akoby súkromných stretnutiach so ženami a učeníkmi. Prečo sa Ježiš neukázal zástupom, ktoré ho predtým počúvali? Prečo neprišiel ukázať svoju výhru nad smrťou svojim nepriateľom, ktorí ho odsúdili a dali popraviť?

DI: Myslím, že z nejakej miery nám odpoveď ponúka práve súčasná situácia a spomínaná vojna. Debatujúc o nej vidím, kto má aký zdroj informácií, kde a či vôbec sleduje nejaké správy. Ale nielen to. Je zrejmé, aj komu veril pred vojnou a komu verí teraz. Podľa toho hľadá nielen informačné kanály, čo bude pozerieť, čítať a počúvať, ale aj hodnotí pravdivosť správ. Ak aj väčšina iných médií a ľudí tvrdí, že je to zelené, on to vidí modré, lebo tak to vidieť chce. Presne o to v informačnej vojne ide. Nie o pravdu, ale o manipuláciu. Pričom väčšina z nás si myslí, že zmanipulovaní sú tí druhí.

Ak sme si pri sledovaní Ježišovho umučenia uvedomili, že išlo o najväčší zápas medzi dobrom a zlom v dejinách ľudstva, malo by nám byť jasné, že sa okolo neho rozpútala aj informačná vojna. Najskôr o faktoch a potom o zmysle. A znovu dookola.

Matúšovo evanjelium len niekoľko riadkov po texte ktorý sme čítali, spomína ako prišli strážnici Ježišovho hrobu k veľkňazom a povedali, čo sa stalo. Taktiež, ako dostali veľa peňazí a inštrukciu: „Tak vravte: V noci prišli jeho učeníci a kým sme my spali, oni ho ukradli“. Napriek tomu, že reč si protirečí sama v sebe, je nezmyselná, autor pri písaní evanjelia 50 rokov po udalosti spomína: „A toto sa hovorí medzi Židmi až do dnešného dňa.“

Neskôr sa začala popierať Ježišova Božská prirodzenosť. Spory vo vnútri Cirkvi, medzi kresťanmi, trvali niekoľko storočí. Lebo ak Kristus nebol Bohočlovek, jeho smrť pre nás nemá zmysel a ako napísal apoštol Pavol stále sme v hriechoch. Dezinformácia išla po jadre veci.

PAR V určitom slova zmysle sme jej svedkami dodnes, aj keď tu už nemáme bojovný ateizmus „vedecky“ tvrdiaci, že Boh neexistuje. V súčasnosti sa sily zla preskupili

a presvedčili množstvo ľudí, že treba žiť, akoby Božie prikázania boli nezmyslom. Zabíjať, smilniť, kraďnúť a klamať sa v mnohých prípadoch stalo „ľudským právom“. Ale ak autor prikázaní nemá pravdu v tom, ako treba žiť, nemôže byť Bohom! A ak k tomu pripojíme heslo „ved' niečo nad nami existuje“, pochopíme, prečo svet (i Slovensko) skutočného Boha pre svoj život nepotrebuje.

MY Vráťme sa však ku Kristovi a našej základnej otázke o informáciách. Účinnejšie, či dôležitejšie sú zverejnené, alebo utajené?

Cirkevné dokumenty ostatných desaťročí označujú Krista za dokonalého komunikátora. Jeho reči a celkové pôsobenie ukazujú, že presne vedel čo robí, a v evanjeliách nájdeme poučky väčšiny masmediálnych odborníkov dávno obsiahnuté. Aj keď iným jazykom.

To ukazuje, že Kristus pri zverejnení svojho najväčšieho víťazstva, zmŕtvychvstania, konal premyslene a najlepšie ako sa dalo. Neurobil z toho mystické tajomstvo, známe len niektorým. Nezakazoval o tom hovoriť. Ale prvotné svedectvo malo byť osobné a tým pádom nespochybniteľné. Dal ho tým, ktorí naň boli pripravení, ako o tom budeme počuť v zajtrajšom prvom čítaní. Pričom sila tohto faktu svedkov ovplyvnila natolko, že väčšina zaň podstúpila smrť.

A ich svedectvo tak ovplyvnilo ich poslucháčov, že mnohí urobili podobne a robia tak dodnes. Kresťanstvo je najviac prenasledovaným náboženstvom na svete. Sila zla, klamstva, podvodu, výsmechu, manipulácií, dezinformácií je tak obrovská, že sa jej niekedy až zľakneme. Ale pravda je na našej strane. A historická skúsenosť 2000 rokov kresťanstva - Cirkvi ukazuje, že nezanikne, nezahynie, že zlo ju nepremôže. Ak sme uverili Kristovi, zvíťazíme!

ADE Preto by som v tejto chvíli chcel vyzvať k vďačnosti všetkým, ktorí nám pravdu o Ježišovom vzkriesení zvestovali. Počnúc oným ženám pri Ježišovom hrobe, cez evanjelistov, národných vierozvestov až po našich rodičov, či kňazov. Osobne dnes ďakujem svojmu Učiteľovi a Pánovi za spôsob odovzdania tejto pravdy, správy o svojom víťazstve. Lebo je účinný a najlepší.

Amen.

Vladimír Slovák

(Zamyslenie prevzaté zo stránky knazi.sk.)